

Arrest

nr. 67 883 van 4 oktober 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 21 juni 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 mei 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 11 augustus 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat F. LANDUYT en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Soedanees staatsburger te zijn, afkomstig van Kassala, en van Beja-origine. In 2003 verhuisde u naar Koeweit, waar u in 2004 huwde met (H.), een Koeweitse vrouw. Na 3 à 4 jaar huwde u een tweede vrouw, (N.), een familielid van u uit Soedan, die ook bij u in Koeweit kwam wonen. In 2010 vertrok uw tweede vrouw naar Soedan om er te bevallen. Ze verloor het kind echter en u zei haar nog enkele maanden in Soedan te blijven om te herstellen. In die periode, begin april 2010, kwam er een Koeweiti bij u thuis die u met zijn tulband begon te slaan. Toen u zich probeerde te verdedigen riep uw eerste vrouw dat dit haar eerste man was. Hij haalde een pistool boven waarop u vluchtte naar (A.), een Soedanese vriend. Toen (A.) twee dagen later naar de Soedanese ambassade ging, zag hij daar een opsporingsbericht met uw foto hangen. U vreest dat de Koeweitse politie u zoekt omdat u gehuwd bent

met een Koeweiti, wat als een oneer wordt aanzien omdat Soedanezen beschouwd worden als slaven in Koeweit. De eerste man van (H.) zou volgens (A.) een klacht tegen u hebben ingediend daarom. (A.) raadde u dan ook af naar Soedan terug te keren omdat u daar ook gezocht zou worden om u terug te sturen naar Koeweit. Daarop besloot u weg te vluchten uit Koeweit naar een ander land. In april 2010 vertrok u uit Koeweit. Op 18 juni 2010 kwam u in België aan waar u aangehouden werd door de politie. U werd gedurende 20 dagen vastgehouden. Na uw vrijlating vroeg u op 16 juli 2010 asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient immers te worden opgemerkt dat ernstig kan getwijfeld worden aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw problemen in Koeweit. Zo kan worden vastgesteld dat u bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS op de Dienst Vreemdelingenzaken vermeldde dat in Koeweit door de ex-man van uw eerste vrouw tegen u een klacht werd ingediend omdat u een Koeweits burger zou hebben aangevallen (zie vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ dd. 26/07/2010, p.2). U maakt nergens melding van het feit dat u in Koeweit geïdoleerd zou worden omwille van uw huwelijk met (H.), een Koeweitse vrouw, op zich. Dit in tegenstelling tot uw verklaringen op het CGVS zelf. Hier verklaarde u enkel omwille van uw huwelijk met een Koeweitse vrouw geïdoleerd te worden met het oog op vervolging door de Koeweitse autoriteiten (zie gehoor CGVS, p.7). Wanneer hierop doorgevraagd wordt, specifiek naar de redenen waarom u nu plots, na 6 jaar daarom problemen kreeg, refereert u nog steeds niet naar een klacht voor een aanval tegen een Koeweits burger (zie gehoor CGVS, p.7). U legt bijgevolg inconsistente verklaringen af aangaande de redenen voor uw beweerdde vervolging door de Koeweitse autoriteiten, wat totaal niet aannemelijk is gezien het de (enige) reden is voor uw vlucht naar België.

Verder kan ook nog worden opgemerkt dat het niet aannemelijk is dat de ex-man van uw eerste vrouw plots na 6 jaar problemen zou komen maken. U verklaart dat hij het pas te weten was gekomen dat jullie gehuwd waren (zie gehoor CGVS, p.6), maar u weet niet wie hem precies op de hoogte bracht. Bovendien is het toch opmerkelijk, indien die man duidelijk zoveel belang hecht aan de nieuwe relatie van zijn ex-vrouw dat hij ermee naar de autoriteiten stapt, dat hij zolang gewacht heeft om te informeren naar zijn ex-vrouw. Uw verklaring dat jullie discreet waren in jullie relatie is hier geen verklaring. Immers, u verklaarde religieus gehuwd te zijn, wat in aanwezigheid van vrienden gebeurde (zie gehoor CGVS, p.5). Bovendien woonden jullie reeds 6 jaar samen, hadden jullie een inwonende meid die op de hoogte was en verzweeg u uw relatie niet op uw werk (zie gehoor CGVS, p.6, 7). Het is bijgevolg niet aannemelijk dat, indien er werkelijk een straf van 20 jaar opsluiting zou staan op het huwen van een Soedanees met een Koeweitse vrouw, zoals u beweert (zie gehoor CGVS, p.7, 8) u gedurende 6 jaar ongemoeid werd gelaten. Bovendien dient te worden vastgesteld dat het CGVS over informatie beschikt waaruit blijkt dat een aanzienlijk aantal Koeweitse vrouwen gehuwd zijn met niet-Koeweiti's, waaronder Soedanezen. Hoewel deze mannen niet dezelfde rechten hebben als buitenlandse vrouwen die met Koeweiti's trouwen, wordt nergens melding gemaakt van het feit dat deze mannen door de Koeweitse autoriteiten zouden vervolgd worden omwille van hun huwelijk met een Koeweitse vrouw.

Vervolgens kan nog worden opgemerkt dat u niet de naam kent van de ex-man van uw eerste vrouw (zie gehoor CGVS, p.6), hoewel hij duidelijk nog interesse in haar betoont en het dus merkwaardig is dat zijn naam nooit ter sprake kwam. Ook kan u niet situeren wanneer uw eerste vrouw van haar man gescheiden is (zie gehoor CGVS, p.6, 7). Ten slotte, in tegenstelling tot uw huwelijk met uw tweede vrouw en haar identiteit, beschikt u over geen enkel document of foto van het huwelijk of van de identiteit van uw eerste vrouw, wat toch merkwaardig is.

Al deze elementen tasten de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende de problemen die u zou gehad hebben in Koeweit fundamenteel aan. Bijgevolg kan ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen betreffende de problemen die u zou riskeren bij een terugkeer naar Soedan, het land waar u de nationaliteit van draagt en ten aanzien waarvan uw asielaanvraag dan ook dient beoordeeld te worden.

Nergens uit uw verklaringen blijkt trouwens dat u in Soedan zou gezocht worden. U verklaarde nog contact te hebben met uw echtgenote in Soedan en met uw zus daar en met hen te praten of hun situatie in Soedan, maar maakt geen melding van het feit dat de Soedanese autoriteiten daadwerkelijk naar u op zoek zouden zijn (zie gehoor CGVS, p.3). Indien men u werkelijk in Soedan zou zoeken, mag toch verwacht worden dat ze u in eerste instantie zouden proberen te vinden bij uw echtgenote of moeder, bij wie uw vrouw blijkbaar inwoont (zie gehoor CGVS, p.3). Verder baseert u zich in uw verklaringen over uw vrees door de Soedanese autoriteiten uitgeleverd te zullen worden aan Koeweit enkel op vermoedens en op verklaringen van derden (zie gehoor CGVS, p.3, 7). U beschikt echter over geen enkel objectief element dat aantoont dat u in Soedan zou gezocht worden met het oog op een uitlevering aan Koeweit. Bovendien dient opgemerkt te worden dat het merkwaardig zou zijn dat Soedan

een eigen onderdaan zou uitleveren aan Koeweit, waar die onderdaan vervolgd wordt omwille van een klacht waarbij hij als Soedanees inferieur aan Koeweit's wordt beschouwd (zie gehoor CGVS, p.7, 8) en daarom geen huwelijk mag aangaan met een Koeweitse.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

U legde in het kader van uw asielaanvraag een oud paspoort van u, een nationaliteitsattest van uw moeder, een geboorteakte van uw Soedanese vrouw, een uittreksel uit het geboorteregister van uw dochter en een akte van uw huwelijk met (N.), uw Soedanese vrouw, voor. Al deze documenten bevatten echter identiteitsgegevens van u en uw Soedanese familieleden, die hier niet worden betwist. Ook de gegevens op de aktes en documenten betreffende uw eigendom en uw zaak worden niet betwist. De foto's van uw Soedanese vrouw, dochter en uw zaak voegen ook verder niets toe aan uw asielrelaas of ondermijnen bovenstaande motivering niet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 57/6 van de vreemdelingenwet en van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, alsook het beginsel van behoorlijk bestuur.

Verzoeker stelt dat de beslissing zelf niet voldoet aan de motiveringsvereiste omschreven in de formele motiveringswet en in andere rechtsbronnen.

Verzoeker stelt dat er niet kan worden getwijfeld aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen betreffende zijn problemen in Koeweit. Bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS doelde verzoeker inzake de Koeweitse burger met wie hij problemen zou hebben, op de eerste man van zijn vrouw. Hij maakte nergens melding dat hij in Koeweit werd gevisieerd omwille van zijn huwelijk omdat er geen tijd en ruimte was om dit volledig te verklaren. Tijdens het verhoor voor het Commissariaat-generaal was daar wel tijd en ruimte voor. Verzoeker stelt dat hij tijdens zijn verhoor voor het Commissariaat-generaal niet refereerde aan een klacht voor een aanval tegen een Koeweits burger omdat hij dacht dat dit inherent was aan zijn verklaring. Verzoeker meent bijgevolg dat hij consistente verklaringen aflegde aangaande de reden voor zijn vervolging door de Koeweitse autoriteiten.

Verzoeker meent dat het wel aannemelijk is dat de ex-man van zijn eerste vrouw plots na zes jaar problemen zou komen maken. Verzoeker en zijn vrouw waren immers heel discreet in hun relatie. Volgens verzoeker is het dan ook goed mogelijk dat de ex-man lange tijd in de waan was dat zijn ex-vrouw niemand anders had. Verzoeker stelt dat hij religieus gehuwd was en meent dat het feit dat hij en zijn vrouw al zes jaar samen waren en een inwonende meid hadden geen argument is. Volgens verzoeker is het dan ook aannemelijk dat er werkelijk een straf van twintig jaar opsluiting zou staan op het huwen van een Soedanees met een Koeweitse vrouw.

"Verzoeker kent de naam van de ex-man van zijn eerste vrouw (zie gehoor CGVS, p.6), hoewel hij duidelijk nog interesse in haar betoont." Verzoeker en zijn vrouw spraken nooit over hem.

Volgens verzoeker blijkt uit zijn verklaringen dat hij nog gezocht wordt in Soedan. Hij heeft dit gehoord van zijn vriend Ahmed. Verzoeker heeft nog contact met zijn echtgenote in Soedan, maar maakt geen melding van het feit dat de Soedanese autoriteiten daadwerkelijk naar hem op zoek zouden zijn. Hij praat daar niet over uit schrik hen te verontrusten. Verzoeker stelt nog dat Soedan hem aan Koeweit zal uitleveren, wanneer men hen daar om vraagt.

2.2.1. De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 57/6, tweede lid en 62 van de vreemdelingenwet en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Uit de bewoordingen van het verzoekschrift kan afgeleid worden dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. Daargelaten de vraag of de schending van het Verdrag van Genève van 28 juli 1958 rechtstreeks kan worden ingeroepen, duidt verzoeker niet aan welk(e) artikel(en) hij geschonden acht zodat deze schending niet dienstig wordt aangevoerd.

2.2.3. Artikel 48/3, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Internationaal Verdrag van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, B.S. 4 oktober 1953. Luidens artikel 1, A.2 van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

Artikel 48/4, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalt:

“De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.”

Artikel 48/4, § 1 van de vreemdelingenwet, dat de omzetting beoogt van artikel 2, e) van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (*Pb.L.* 30 september 2004, afl. 304, 12) kent geen internrechtelijke begripsomschrijving van het begrip “land van herkomst”. Een richtlijnconforme interpretatie van dit begrip houdt in dat het moet worden begrepen in de zin van hetgeen is gedefinieerd in de voornoemde richtlijn, met name als *“het land of de landen van de nationaliteit of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats”* (artikel 2, k) van de voornoemde richtlijn.

Uit het voorgaande volgt dat de nood aan bescherming geboden door de voornoemde artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoeker de bescherming van dit land niet kan invoeren of indien hij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen.

Verzoeker voert aan dat hij door Soedan, het land waarvan hij de nationaliteit bezit, zal uitgeleverd worden aan Koeweit. Verzoeker brengt echter geen begin van bewijs bij van deze bewering. Daargelaten de vraag naar de geloofwaardigheid van verzoekers relaas toont hij niet aan dat hij omwille van de aangevoerde feiten zal uitgeleverd worden. Verzoeker toont immers niet aan dat hij omwille van één van de gronden van vervolging (*cf.* artikel 48/4, § 4 van de vreemdelingenwet) geen bescherming van de Soedanese autoriteiten zou verkrijgen ten aanzien van de vermeende feiten die zich in Koeweit zouden hebben voorgedaan.

Daarenboven werd het aangevoerde feitenrelaas terecht ongeloofwaardig geacht door verweerder. Vooreerst brengt verzoeker geen begin van bewijs bij van dit huwelijk. Het is tevens niet aannemelijk dat verzoeker de naam niet kent van de ex-echtgenoot van zijn eerste echtgenote (H.), met wie hij in 2004 huwde, en dat deze ex-echtgenoot slechts na zes jaar huwelijk problemen veroorzaakte omwille van dit huwelijk. Verzoeker kan niet worden gevolgd waar hij aanvoert dat het huwelijksleven niet publiekelijk was. De motivering vindt te dezen steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.4. Gelet op het feit dat verzoeker niet aantoont dat hij de bescherming van het land van zijn nationaliteit niet kan invoeren, de vastgestelde ongelooftwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofd zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier oktober tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS